

Снощи сънувахъ и се намерихъ въ Сересъ

Като се събудихъ тази сутринъ не можахъ да разбера /защо съмъ се намерилъ въ центъра на градъ Сересъ и съмъ искалъ, да отварямъ адвокатска кантора тамъ, и то на български езикъ. На 15 окт 2009 година слизайки отъ сѣло Гордо Броди къмъ сѣло Баница, изпуснахме входа къмъ сѣлото кждето е билъ погребанъ Гоце (Георги) Делчевъ отъ 1903 (Май) до 1917 година. Отъ бързане шифиоркшата изпусна входа на градъ Сересъ, и се намерихме въ сѣлото Сърмусакли, на изтокъ отъ града. Снощи изединъ пжтъ, се намерихъ въ центъра на градъ Сересъ и то предъ едно голямо здание, кждето бяха много отъ адвокатскитѣ кантори. Бяхме съ кола чието регистрация на помня. Въ центъра на града, кждето сж канторитѣ имаше доста хора. Опитахъ се да влеза въ разговоръ, като запитахъ хората които се бяха СЖБРАЛИ на групички дали някой знае Италиански? Следъ като не получихъ отговоръ, попитахъ дали някой знае Английски? Пакъ не получихъ отговоръ! Запитахъ на гръцки дали Гърция е въ Европа? Цинично запитахъ понеже гръцки знамъ, за да мога да си изкарамъ единъ кютекъ! По сжщото врѣме, побързахъ да покажа на сжбиседницитѣ ми, че съмъ съ Канадски паспортъ не съ пасошъ. Докато се увъртахъ и неможахъ да вляза въ разговоръ съ никой чухъ, че една групичка отъ хора говореха на български. Приблжихъ се до тяхъ и запитахъ, дали мога да отворя Адвокатска канцелария на български езикъ тамъ? Единъ отъ тѣзи дето слушаше мойтѣ въпроси, отидепри двама отъ униформенитѣ полицаи да иска да ме аристувать. Полицайтѣ отказаха, понеже видяха, че имамъ Канадски паспортъ, а не български. Онези които още бяха до менъ ги запитахъ, нали Гърция е въ Европа, а и България е въ Европа. Казахъ имъ, че единъ отъ езицитѣ на Европа е и българскиятъ и следователно, азъ имамъ право да отворя адвокатска кантора на български. Намерихъ се въ необрано лозе. Обърнахъ се къмъ единъ отъ хората, които ме наблюдаваше дали може да ми покаже кжде е гробището отъ 1900та година. Той побърза да ми каже, че въ Сересъ има две гробища отъ този периодъ, и побърза да ми каже, че едва ли мога самъ да отида до тяхъ! Тогава му казахъ, искамъ да одита съ някой отъ Васъ, които знае кжде сж гробищата, и ще му платя цялъ день разноскитѣ. Той каза не може. Не ми каза защо не може!

Изъ единъ пжтъ видяхъ въ ржцетѣ си вестникъ Нова Македония отъ Фев. 1999 година кждето имаше статия отъ някой си Христо отъ Прилепъ, за обесването на българскиятъ учител отъ сѣло Търлисъ на име Георги Динковъ, които е билъ обесенъ въ Сересъ презъ 1902 година. За Георги Динката бяхъ слушалъ на дълго на широко отъ майка ми, която е ходила въ българското училище въ сѣло Долно

Броди и то съ най-фамозниятъ грѣкъ на име Карамановъ.

Българскитъ учителъ Георги Динковъ мислехъ, че бѣ погребънъ въ двора на черквата въ сѣло Търлисъ. Търсихъ го тамъ предъ олтара на черквата, но всички български гробища въ сѣло Търлиъ бяха разорани и върху площада на гробищата сѣга имаше празни кжщи!

Докато си мислехъ за сѣло Търлисъ и за майка ми, която ми е разправяла за българскитъ учителъ Георги Динковъ се събудихъ и побързахъ да разправа на моета сжпруга снощниятъ ми сънъ, тя ми препорѣча да го напиша и публикувамъ.

И ето сѣга Вие всички иматѣ на ржка моятъ сънъ.

Г.Младеновъ 18.06.2012.